

Samen aan één plastic zeel trekken

Belgische bedrijven zijn goed in afvalsortering, maar de praktijk stagneert. Vooral kleine resten, zoals verpakkingsfolie, landen in het 'algemeen vuil'. Dat kan dus gevoelig beter. "Bedrijven moeten aan tafel met hun burens en afvalsorteerders."

Plastic krimphoezen zijn een alledaags middel om paletten te verpakken. Zo'n omhulsel wordt over een pallet getrokken, waarna ze krimpen bij verpakking. Maar vandaag bestaan deze hoezen vooral uit nieuw materiaal. Het nationaal organisme van bedrijfsmatige verpakkingen Valipac lanceerde daarom een project waarbij inzamelsystemen voor plastic op bouwerven worden geïnstalleerd. Aannemers kunnen voordelig afvalzakken voor plastic afval aankopen. Gevulde zakken kunnen opnieuw worden ingeleverd. Dat ingezameld materiaal wordt dan gesorteerd, gerecycleerd en gebruikt als grondstof voor circulaire hoezen.

Dat is alvast goed nieuws, maar er is nog veel werk voor de boeg. Volgens Ingrid Bouchez, communication manager bij Valipac, werd 54,4 procent van alle bedrijfsmatige plasticverpakking in 2017 gerecycleerd. En spijtig genoeg is dat percentage slechts naar 53,3 procent gedaald. Veel bedrijfsmatige verpakking - vooral verpakkingsfolie - is in te kleine hoeveelheden aanwezig. "Ze doen de moeite niet om dat materiaal uit te sorteren", weet Bouchez. Die ervaring wordt ook gedeeld door de UGent professor in Polymer Recycling, Kim Ragaert. Zij raadt aan dat bedrijven doelgericht aan tafel moeten gaan, niet alleen met sorteerders maar ook met hun industriële burens, om oplossingen-op-maat te zoeken. "Kritieke massa is van belang. Als je maar 100 kg per jaar van een bepaald kunststof hebt, is het industrieel niet rendabel om op te halen. Daarom landen technisch interessante stroompjes vaak toch bij verbranding.

Als je echter al die kleine stroompjes lokaal combineert, krijg je eventueel wel de nodige kritieke massa."

Uiteindelijk geldt dezelfde basisregel voor zowel bedrijfsafval als voor consumentenafval. Onder het motto 'Hoe beter gesorteerd, des te beter de recyclage' kun je tot hoogwaardige recyclage komen. Bronsortering heet dat. Van containers met gemengde kunststoffen tot zeer specifieke monostromen, dus met een

specifiek type afval, kan zo'n systeem echt helpen. Sinds 2018 is het in Vlaanderen verplicht om kunststoffen apart voor inzamelingen aan te bieden.

En laat het net de industriële bron van het plastic afvalproduct zijn wat een genuanceerder beeld van de bedrijfswereld mogelijk maakt. Er zijn ten eerste de pure plasticproducenten met productie-afval, snijresten en afgekeurde producten. Dat is volgens professor Ragaert vrij schoon afval

waarvoor er B2B-recyclageroutes bestaan. Daarnaast zijn er bedrijven die kunststofafval hebben. De bovengenoemde krimphoezen zijn daar een typisch voorbeeld van. Zo'n afval wordt per materiaaltype of in gemengde containers ingezameld. Tenslotte is er 'PMD-achtig' materiaal. Denk aan petflesjes, boterhamzakjes en koffiebekers. "Spijtig genoeg nemen werknemers het niet altijd zo nauw met de sorteerboodschap", duidt Ragaert. Dus een fractie wordt onrecycleerbaar omdat er ook karton of etensresten worden weggegooid.

Een verdere bewustwording is ook nodig bij eindverbruikers van verpakkingsmateriaal. Hoe meer bedrukking en folie heeft, des te moeilijker om die te recycleren. Bijvoorbeeld verpakkingen met potgrond hebben soms foto's en allerlei kleuren voor marketingdoelinden. Een recyclebedrijf kan daar weinig mee doen.

En zoals het gebruiken van het regranulaat voor de pallethoezen, zijn er tal van innovaties binnen verschillende sectoren. Volvo Car Gent heeft een traject achter de rug waarbij het bedrijf samen met UGent hoogwaardige alternatieven heeft gezocht voor alle plastics die aan de assemblagelijns vrijkomen. In 2017 werden die nog verbrand, nu zullen ze door het Vlaamse bedrijf Govaerts Recycling worden verwerkt tot landscapelementen die ook op de Volvosite zelf geplaatst kunnen worden. Dit project won zelfs de publieksprijs bij de wereldwijde Volvo Car Technology Award.

TEKST RAFAEL PORTO CARRERO

“Werknemers nemen het niet altijd nauw met de sorteerboodschap. Etensresten maken afval onrecycleerbaar.”

— PROF. KIM RAGAERT, UGENT

De Standaard/Special 14/10/2019, bladzijden 4 & 5

All rights reserved. Gebruik and reproductie enkel mits toelating van de uitgever via De Standaard/Special

